

2 пункту 3 розділу IV Закону України «Про Конституційний Суд України» стосовно правових актів органів Верховної Ради України (справа про акти органів Верховної Ради України) від 23 червня 1997 р. № 2-зп у справі №3/35-313. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v002p710-97#Text> (дата звернення 15.09.2024).

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-493-1-40>

FINANCIAL MARKET STABILITY AS ONE OF THE FOUNDATIONS OF FINANCIAL SECURITY

СТАБІЛЬНІСТЬ ФІНАНСОВОГО РИНКУ ЯК ОДНА З ОСНОВ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ

Sakaliuk D. V.

*Postgraduate Student,
State Tax University,
Lawyer, Senior Partner
Law Company ARCEO
Kyiv, Ukraine*

Сакалюк Д. В.

*аспірант,
Державний податковий університет,
адвокат, старший партнер
Адвокатське об'єднання «АК
«АРЦЕО»
м. Київ, Україна*

Фінансова безпека держави, як складова національної безпеки, є основою економічного розвитку країни, що забезпечує суверенітет та цілісність країни, а також достойний рівень життя її громадян. Запорукою фінансової безпеки, зокрема є стабільність фінансового ринку країни, його нормальне функціонування та належне регулювання такого ринку зі сторони держави. Відомо, що криза на фінансовому ринку країни (чи світовому), негативно відображається на діяльності всіх інших галузей, державних органів та житті громадян.

Фінансовий сектор відіграє провідну роль у сучасній економіці, забезпечуючи фінансове посередництво між різними суб'єктами фінансового ринку та створюючи основні передумови для суспільного відтворення. Надійний та ефективний фінансовий сектор заохочує і продуктивні інвестиції, як внутрішніх, так і закордонних інвесторів, таким чином підтримуючи інновації та економічне зростання.

Високий рівень безпеки фінансового ринку визначає не лише ефективність його функціонування та економічну стабільність суспільства, а й фінансову міцність та національну безпеку держави в цілому. Саме тому фінансова безпека та її забезпечення – це один

з найважливіших пріоритетів діяльності широкого кола регуляторних інституцій у різних сферах фінансової діяльності.

Належна організація економічних, фінансових, торгових відносин між суб'єктами господарювання на принципах відкритості та інтегрованості бізнес процесів зумовлює об'єктивні процеси зростання існуючих та формування нових внутрішніх і зовнішніх загроз даним суб'єктам і економіці держави в цілому.

Сучасні економічні та політичні реалії України доводять, що посилюється вплив зовнішніх та внутрішніх загроз на рівень фінансової безпеки. Самою вагомою загрозою фінансової безпеки на сьогоднішній день є повномасштабне вторгнення росії в Україну, яке тягне за собою важкі негативні наслідки і для фінансового ринку.

Фінансова система країни є найбільш вразливою до реалізації ризиків, що обумовлено наявністю тісних взаємозв'язків між суб'єктами фінансового ринку та, відповідно, швидким поширенням негативних імпульсів між її сферами та ланками.

Правова неврегульованість низки питань, пов'язаних з забезпеченням фінансової безпеки нерідко зумовлена міждисциплінарним характером цієї проблематики, що вимагає використання нових підходів у сукупності з дослідженням сучасного стану системи правового регулювання фінансового ринку та сектору. Забезпечення економічної безпеки (частиною якої визнається фінансова) поряд з захистом суверенітету та територіальної цілісності встановлено Конституцією України як найважливішу функцію держави, справу усього українського народу [1].

В умовах сьогоднішнього дня, питання фінансової безпеки держави набувають актуального значення, оскільки функціонування фінансового сектору та держави загалом, а також її оборона, спирається на достатнє та стабільне фінансове забезпечення, як вітчизняне, так і з залученням міждержавної допомоги. Щодо міждержавної допомоги, то науковцями пропонується створити та запустити на інституційному рівні в дію органи контролю та моніторингу за ефективним використанням міждержавної допомоги за участі громадськості та представників держав спонсорів [3].

Пошук джерел фінансування, визначення напрямів і способів використання фінансових ресурсів, оптимізація державного регулювання, є основою забезпечення захисту і розвитку фінансового ринку в Країні.

Наявні достатні фінансові ресурси; можливість їх належної акумуляції та стабільного і цільового використання на цілі, що забезпечують належне функціонування фінансового ринку; усунення загроз державної цілісності Україні та її національних інтересів; захищеність громадян країни; наявність робочих місць; дотримання принципу

верховенства права; забезпечення відповідного рівня освіти та медицини – складають елементи фінансової безпеки держави в цілому та потребують належного правового врегулювання та чітких і спланованих рішень і дій державної влади.

Окрім джерел фінансування, важливим елементом належного функціонування фінансового ринку є людський ресурс, а саме, наявність достатньої кількості кваліфікованих кадрів в різних сферах. Нестача таких кадрів може бути проблемою для України в зв'язку з агресією росії, оскільки велика кількість громадян виїхало за кордон і це негативно впливає на нормальне функціонування фінансового ринку. Держава повинна докласти значних зусиль задля створення умов для повернення громадян з-за кордону, для чого вчиняти ряд заходів, щоб стимулювати їх повертатись. В першу чергу мають бути вирішені безпекові питання, верховенства права, на належному рівні має бути захист прав громадян, прозорість судової влади, комфортні умови для ведення бізнесу, наявність робочих місць, забезпечено відповідний рівень освіти і медицини.

Важливий внесок в стабільність фінансового ринку робить галузь страхування. Страхування сприяє розвитку підприємництва, виробництва і торгівлі та надає їм стабільності. Багато видів товарів та послуг виробляються та надаються за умови доступності відповідного виду страхування. Підприємці впевненіше вкладатимуть кошти в інноваційні проекти, якщо зможуть отримати відповідний страховий захист. Страхування полегшує комерційну діяльність, стимулюючи споживання, підприємництво та інновації [4].

Стабільність фінансового ринку залежать від здатності державних органів забезпечувати функціонування платіжної системи, нейтралізувати чи мінімізувати негативні наслідки фінансових криз, кібератак на фінансову систему, контролювати рівень тіньової економіки, забезпечувати на належному рівні оборону країни, ефективно здійснювати управління державним боргом, запобігати злочинам у фінансовій сфері. Ці всі критерії спонукають розвитку фінансового ринку, відповідно і забезпечення фінансової безпеки.

Отже, наведене вище свідчить, що функціонування фінансового ринку є запорукою фінансової безпеки держави.

Література:

1. Конституція України: Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30 ст. 141.

2. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 р. № 2469-VIII. *Відомості Верховної Ради України*, 2018, № 31, ст. 241.

3. Білоус В.Т., Тернушак М. М. Правові гарантії фінансової безпеки з надання допомоги Україні після війни. *Економіка. Фінанси. Право*. 2022. № 8. С. 5–9.

4. Рікардо Джуччі, Фолькер Хенке. Значення ринку страхування для економічного розвитку в Україні: аналіз та рекомендації для економічної політики. *Страхова справа*. 02.01.2005.

5. Полторак А. С. Фінансова безпека держави в умовах глобалізації: теорія, методологія та практика : монографія. *МНАУ*, 2019. 463 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-493-1-41>

ADMINISTRATIVE LAW REGULATION OF PUBLIC RELATIONS IN THE FIELD OF INFORMATION TECHNOLOGY USE

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН У СФЕРІ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Serebro M. V.

*Postdoctoral Student
Uzhhorod National University
Uzhhorod, Ukraine*

Серебро М. В.

*докторант
Ужгородський національний
університет
м. Ужгород, Україна*

Інформаційні технології в сучасному світі розвиваються із вражаючою швидкістю, охоплюючи практично всі сфери суспільних відносин. Фактично відбувається цифровізація суспільного життя і створення паралельного матеріальному світу цифрового виміру, в якому зберігається інформація про все та про всіх.

Науковці визначають інформаційні технології (скорочено – ІТ; використовується також загальніший термін інформаційно-комунікаційні технології (information and communication technologies, ICT) як систему методів, процесів та способів використання обчислювальної техніки і систем зв'язку для створення, збору,